pöhu sisse laiali aanu; neil koolu
looma, ku no mitte selle wastu abi ei ole
saanu, puha ärä.

2. Minu wanaesa könel: A temä esi om
nännu, kudas kajust keetet lamba
silm om wällä wäet, elä jide jorgi-
ruhwese om wiega kallat ja sääl ta
sös ärä om lagunu. Elä jä tahtan
puha ärä koolda. —

3. Sälle temä könel: kudas kona muna
om ütte körra toise talu poolt jorsi
ten nende talu mannu tullu ja
kölgussa läwe ala seismä jäänu.
Näe! oles te sääl katik ait, sös oles
looma jälle ärä koolu.

4. Ker tahtan, A jahimies om püssiga
märki ei ole saanu lahke; sie pannu
oma körwa waiku temä püssi-panni
pääle.

(P.S. Kulla latse! mis nüüd wiga elädä,
näida ega „kahet" kedagi enamb ei ole,
wanast tahtsiwa no „engo wällä-wöttä".
Näid näid küll ütte körra aga kahe
igä pääw. Näia körwan om parem elä-
dä ku kahe lähiksen. —

Tie
südämlik
H. Kosesson.

Tarwastun.
4/5 1892.

Tarwastu kihelkonnast. Saatnud H. Kosesson
Saadud 15. Detsembril 1892.

(21X).

Köne käänuda.

a.) Latse sündimise kohe:

„ Walge ette tulema,
„ edimest körda päiwä-walket nägema,
„ siia-ilma jöudma,
„ tie-käiku ette-wötma,
„ ilma tulema,
„ ädä-orgu jöudma,
„ pikä-tiid alustama,
„ üle järwe söudma nakama,
„ edimest körda ilma waatama,
10. — — silmi wallo löömä,

÷

b.) Latse oidmise kohe:

„ Wiri-pilli wingutama,
„ kääks-pilli käägutama,
„ elule wastu walmistama,
„ püssi-puhastajat fuigutama,
„ mie mant körblasi ärä-kaitsma,
„ liiwä siest perlisi korjama. —
„ roosi-lilli tuule iest warjama.

÷